

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Kétyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.**Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdete-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petitsor tér-
fogata . . . 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után . . . 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legezelszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Megkoszoruzott lant.

Rimaszombat székváros dalosai győzelmektől dicsőséges, megkoszoruzott zászlójukat egy új dicsőséges küzdőterre vitték a budapesti millenniumi dalversenyre.

Büszkek voltunk dalárdánkra mindig művészi sikereikért, büszkeséggel telt önbizalommal bocsátottuk utnak a lelkes csapatot országunk szívébe, tudva azt, hogy ott is megállja helyét, új dicsőséget szerez lantjának, új diadallal koszoruzza meg sokszor megkoszoruzott zászlaját művészi hírnevét kitérítve, megérett és városának művészi nimbusát megnöveszti.

Hitünk, reményünk beteljesedett. Pedig dalárdánk feladata nem volt kicsiny.

Kitűnő, nagy hírnévnek örvendő dalárdákkal kellett sikra szállnia, nagy, nehéz feladatot kellett betöltenie, midőn egy magas művészi színvonalon álló darab előadására vállalkozott, és nagy művészi képességgel bíró közönség előtt kellett bírálat alá bocsátani azt, hogy mit tud, s mily művészi fokon áll képessége.

És aki ott volt az ünnepélyek esernökében, elragadóan szép kiállításunk kelves, esábos kebelén, aki hallotta ott az egymással versengő csapatok dalohását, aki tapasztalhatta, hogy mennyi nemes ambícióval folyik a verseny, aki látta, hogy mennyi művészet nyer itt kifejezést, hogy mily nehéz itt a győzelmű pálmát elvinni, és mindezek dacára aztán szorongó szívvel, emelkedő lelkesedéssel hallgatta a rimaszombati dalárda művészi előadását, és az előadás után tapasztalhatta a lelkesedés tomboló kitöréseit, a zúgó tapsvihart, a mely percekig elragadtatásban ringatta a jelenlévő közönséget, aki látta a babéroskoszorus zeneszerzőt megjelenni a művészi csapat élén, a mely előadta oly költőileg interpretálva nemes művészi alkotását, a mestert, aki átszellemülve fejezte ki, hogy ily szépen előadva dalát még soha sem hallotta, aki mindezt látta,

hallotta, érezte, akinek szívében e jelenetek lelket elragadó, ideget kápos zsidbadtságra ringató, művészi lelket felemelő hatásai átrezegtek, az tudja, hogy a rimaszombati dalárda feladatának megfelelt, a beléje vetett hitet és reményt megszolgált, városának és megyéjének dicsőséget szerzett.

És most, a kivívott dicsőség csillogó diadal-kapuján áthaladva, egy új dicsőség szebb, még dicsőbb reménysugara világít a nemes testület felé.

A diadal fény-glóriájától övezve jelenik meg a művészet muzsája, hogy a palma-ágot hűséges, odaadó híveinek átnyujtsa, és biztatón mondja: „sic itur ad astra!“ Így jutni el a művészet isteneinek honába.

És micsoda paradoxon, midőn a diadal után nem győzelmi mámor dicsőségittas fellendülését látjuk, hanem a helyett a kimulás baglyai tűnnek fel a láthatáron, hogy a kimulás, a jobblétre szenderülés ütött óráját bejelentsék!

Milyen képtelenség ez! sőt mi több, borzasztó, olyan, mint hogyha azt hallanók, hogy az élet vitor ifjú művészi pályájának dicsőségkoszoruzta zenitjén, a menybe léphetne, és e helyett egy örült elhatározással a pokol mélyébe ugranék!

Ennek nem szabad megtörténni! A dicsőséget nem engedhetjük a sirba taszítani, a művészi gyönyört nem engedhetjük a mindennapi élet zordságainak áldozatul dojni, nem engedhetjük azt, hogy az eszményi célok és törekvések a materialis irányzatok durva vasbunkói által agyonütsenek!

Szükségünk van a daloskörre, hogy az által a művészet ápoltsék, a művészet által az egyes és a társadalom nemesíttessék, szükségünk van, miat társadalmi intézményre, mint a demokratia, a nemzeti szellem istápolójára, szükség van, mint a régi dalos dicsőség letéteményesére, és fenntartójára.

Mindenesetre el kell ismernünk, hogy a

daloskör tagjai, vezetői és kivált karnagya sok áldozatot hoznak a művészet nemes ápolása érdekében, és mi ezen áldozatokat méltányoljuk is, és ép azért felhívjuk a társadalmat, hogy nemes pártolása által tegye lehetővé, hogy az egyesület minden körülmények közt fenntartassék!

A kellő társadalmi támogatás mindenesetre a dalosok kedvét egyesületünk fenntartása érdekében fokozni fogja, s daláraink a dicsőség megkezdett útján fognak tovább haladni!

Tovább fognak haladni, és buzdító például fognak szolgálni más egyesületeknek is hasonló működésre, buzdításul fognak szolgálni a nemzeti szellem és művészet fejlesztésére e megyében más társadalomnak is dalos körök alapítására!

Ebben a reményben üdvözljük az ezredéves dalosversenyről diadallal, megkoszoruzottan haza érkező dalárainkat, s őszintén kívánjuk, hogy az eddig elért országra szóló, szép sikereken buzdulva, társadalmunk e kiváló s rokonszenves faktora haladjon tovább kitartással hazafias és győzelemkoszoruzta útján.

Dalárdánk az országos millenniumi dalversenyen.

A rimaszombati és megyei székvárosi dalárdánk f. hó 13-án este indult el Budapestre, a millenniumi országos dalosversenyre.

Kiváló ambíció vezette ezuttal is, sőt oly művészi feladat megoldására vállalkozott, a mely méltán igénybe vette a összes erejét, szorgalmát, tehetségeit, mert a versenydarabja egyike a legnehezebb daraboknak a zeneirodalomban. Ép azért nem pusztán nótázás volt az, a mit bemutatott, hanem művészi előadás, a mit a fővárosi lapok nagy része elismer a kitüntetett dalárdáról, az első között a rimaszombatról.

Ez az elismerés persze csak pusztán remény volt 13-án este, midőn daláraink a városháza előtt koszorus zászlójuk alatt gyülekeztek. Dr. Szabó Samu elnök, Dr. Veres Samu igazgató, Váry János karnagy vezetésével indult meg 1/27-kor este a vonat felé a Rákóczy-induló lelkes hangjai, a nagyszámban egybegyűlt közönség éljen-

TÁRCZA.

A francziák között.

Irta: MAKFALVI FERENCZ.

(Elmélkedések: Az ünneplő Magyarország és a nemzetiségek. — A francia lapok és a kiállítás.)

Dijon, 1896. aug. 14.

Másodemeleti lakásomból igen szép kilátásom van. Az utcán élékség, nyüzsgés-forgás. A villamos vasut kocsija előttem robog el s önkénytelenül eszembe jutnak a budapesti közúti vasutak bajai. Itt is vannak. A napokban itt is elgázolt egy újsághordót a villamos. A lapok lármáznak, szidnak mindenkit, akáresak nálunk. A rendőrség, a kapitányság mindenütt hibás, sehoh sem tud rendet csinálni.

Magam előtt képelem a mi szép metropolisunkat; látom a Dunapartot, a vén Gellérthegyét, előttem van a kiállítás s előttem az egész ünneplő Magyarország. Ott voltam szellemileg a munkási ünnepélyeken; hallottam annak a két ruthén papnak „magyar“ beszédét s úgy éreztem magam itt a távolban, mint a kinél nincs boldogabb ember Dijonban. Úgy véltem, hogy most mindenkinek oda kell figyelni, s nézni, hogy mit csinál az a maroknyi nép ott a Kárpátok aljában, ott a Duna-Tisza közében! — Magyarország! — Hát ilyen ország is van? Hogy is lehet annak a maroknyi népnek ezer éves hazája? — A ki otthon tölti idejét, a ki lája nálunk a viruló városokat, az óriási gyártelepeket, a dunaparti világváros, ismeri irodalmunkat, történelmünket, mindennap látja, ismeri Magyarországot; annak nem is jutnak eszébe ezek a kérdések. Azt hiszi, hogy az természetes dolog; mi különbség volna közöttünk és más nemzetek között, ott vagyunk mindenben, a hol ők. — De ha egy magyar ember külföldön van, a hol csak a főváros tud rólnak, önkénytelenül mélyebb gondolatokba merül saját hazájáról. Maga előtt lát egy maroknyi népet, a mely ezer évig védte önmagát, védte hazáját, megtartotta nyelvét, szokásait, és hangyaszorgalommal igyekszik a művelődés útján előre. . . . Szinte hihetetlen ez! Hol van a

hatalmas római birodalom? Hol van Augustus, Attila, Nagy Károly birodalma!? — Elsöpörte az idő, el a romlott erkölcs. — És az a maroknyi nép . . . az a csepp a tengerben . . . nem oszlott szét ezer év óta. Nem tudta elpusztítani a tatár-khán hatalmas táborát, nem a török féltold, nem a 370 éves (ma is dúró) osztrák gyűlölség. . . . Vajjon a mi tót, oláh, szerb kedves testvéreink gondolnák-e valaha arra, hogy mi tartotta meg Magyarországot, a magyarok hatalmát ezer évig? Gondolnák-e arra, hogy mi lenne a sorsuk, ha nem lennének magyar „iga“ alatt? Nem jut-e eszükbe a lengyelek sorsa? — Mikor Bukarestől Párisig gyűléseznek, nem áll-e meg egy pár perczig hóhortos elméjük, hogy józanul is gondolkozzanak? Nem nyílik-e fel szemük, hogy hiszen minden ép elmével bíró gondolkozni tudó ember előtt absurdum a törekvésük. Ime az aksioma: Ha a magyarok elnyomták volna közöttük élő más nyelvű honfitársaikat, akkor ezek hatalmas idegen nyelvrokonaikkal rég megdöntötték volna Magyarországot, s helyette ma talán egy Balkán-féle darázsészék tengődnék. — Mily világos ez alapigazság! Hányszor el volt ez mondva szóval és írásban! És „kedves“ testvéreink „hősei“ még sem értik. Nem veszik észre, hogy a maroknyi nép, melynek rokona — sajnos, nincs a föld kerekéségén, mondom, ez a maroknyi nép fenn tudta tartani hazáját, mert igazságos, őszinte, lovas és szabadelvű volt mindég. Ezek megezáfolhatatlan tények! Ezek hiányában a magyarokat elsöpörték volna már Árpád közvetlen utódai korában. De nem tették; nem azért, mert nem tudták, nem bírták volna, — hisz a magyarok alig voltak egy pár százezen, — hanem azért, mert megbámulták törvényhozói képességüket, szellemi fölényüket, s midőn látták, hogy a magyarok őket is megvédik, — meg tudják védeni, — s velők mindenben mint testvéreikkel osztozkodnak; akkor nemcsak hogy nem lázadtak fel ellenök, hanem együtt védtek mint testvéreikkel a közös hazát! — És most! Akad egy-egy hirtájhászó, dicsőség vadászó, a kit a hiúság üldöz és azt mondja, hogy a magyarok zsarnokok, elnyomják őket. — Kiket? — Hiszen a magyarországi tót, oláh, szerb nép meg van elégedve? — Igen. Ismerem az erdélyi oláhokat, kezdem ismerni a tótokat is. A nép nyugodt, a nép látja, hogy mindenben egyforma magyar testvérei-

vel. Imádhajta Istenét tótul, oláhlul, szerbül saját templomában. Taníthatatja gyermekét saját iskolájában; a törvények előtt egyenlő a magyarokkal. — Nem a nép nincs megelégedve, nem! Hanem a hír és dicsőség hajhászók. — Az Isten minden állat között teremtett korcszűtöttet, így az emberek között is. Ezek a korcszűtöttek, ezek a nem is fél, hanem egész bolondok hirdetik az őket üdvözítő tant.

Az agitátorság, a vezérség szép pálya, nem esuda, ha sokan vágyakoznak eléreért. Nézzük csak, miből lesz a cserebogár. — Szalmafődeles kunyhóban születik, s kezdetben boeskorban jár. Nem azért, hogy az apjának nem telnek eszmára, hanem azért, mert a boeskor nemzeti viselet. Iskolába kerül, hol megtanul magyarul is. Felne, s az újságokból olvassa a „híres“ emberek szereplését, olvassa és magába szívja azokat az eszméket, a melyeket pedig maga sem hisz. Látja a távolban a diestényben uszó „vezért“ Mily szép, mily magasztos! Előbb csak álmodik rólnak. Meg van elégedve sorsával, de látja, hogy a „vezér“ koszorut kap; utazik Bukarest-től Párisig; „híres“ ember, az újságok meginterviewolják és hasábokon át foglalkoznak velük, (ez a baj) halála után talán emléksobrot állítanak nekik. — És ez a szép pálya természetesen vonzó, s a kis boeskoros fiuból nem sokára apostol lesz. Ime így teremnek gombamódra a híres emberek!

Nem folytatom tovább, kedves olvasóim, bár sokáig lehetne még; a távolból nagyobb a kilátás, jobban lehet látni a hazai torzsalkodásokat. Fájnak ezek a gondolatok, de hiában, igen gyakran vissza kell térnem reájok akaratlanul, olvasván a párisi lapokat. Már pedig igen jól tudjuk, hogy Párisban is van egy kolonia, a melyeknek ezéja . . . híressé lenni. Kiabál tehát, hogy hallják, jól lehet bizonyos hangok nem hallatszának a menyországba. De azért sokan meghallják. A párisi apostolok küzdelmeivel élénken szokott foglalkozni a hírbédtségéről ismeretes „Intransigeant.“ — A párisi apostolok ismét készülnek. Szeptember hóban Párisban akarják megmenteni „rabszolgá“ testvéreiket, akik itthon rabigában vannak.

Apropos! Az „Intransigeant“ közelebből megemlékezett a budapesti . . . fakirról; azon alkalomból ugyanis, hogy a nem alvó fakirt fölébresztették — akarom mon-

zése mellett. Amerre a dalárda csak elvonult, mindenütt lelkes ováció fogadta és kísérte.

A pályaudvaron a közönség százakból álló csoportja fogadta, s miután külön kocsiiban helyet foglaltak a dalárok, a vonat a Rákóczy-induló hangjai, a közönség éljenirvalgása, kendők lobogtatása mellett indultak utnak.

Az út Füleik tréfa, dal és szép remények kombinációi közt folyt le, míg Füleken mintegy 2 órai várakozás alkalmat adott egy kis rögtönzött hangversenyre.

Alig költötték el vaesorájukat a dalosok, dr. Szabó Samu elnök által felajánlott tizes készhelyvidéki borral telt kannák megtették hatásukat, s a nagy váróterem csakhamar a legszebb daloktól visszhangzott, úgy hogy az átutazó közönség szinte nehezen vált el dalosainktól.

A hajnali sugarak derűje üdvözölte elsőnek Budapesten a pályaudvaron dalártaikat, kiket a főváros rendező bizottságának köldöttjei fogadtak hivatalosan, s szívélyes kölesönös üdvözlés után egyleti zászlójuk alatt indultak kijelölt szállásaikra. — a napot azután részint a főváros, részint a kiállítás megtekintésére használván.

Pénteken este Ós-Budavárában gyűlt össze a dalosok lelkes tábora, s mindenik dalárda helyet foglalt a számára előre kijelölt asztal mellett. Ismerkedés tulajdonképpen nem volt; néhány dalárda produkált egy-két darabot; a nagy zajban és a tágas térer a Dréher-féle vendéglő nagy udvarán nem igen jutott érvényre a hang. A miénk igen kellemes társaságot képeztek s nagy örömmel vették *Kubinyi Géza* orsz. képviselő figyelmét, ki felkereste a szalunknál Zajos, lelkes éljenzessel fogadta őt, de sokáig nem idéztek ott az éjjeli utazás fátalmaitól meggyötört dalosaink, hanem nagy részük korán hazatérve, a többiek pedig Ós-Budavárában nyújtott változatos szórakozásokból vették ki részüket.

Másnap, szombaton volt a nagy nap; a verseny napja. Dél előtt vonult fel a kiállítás területére zászlók alatt az első csoport: 12 dalárda, miután kettő: a tordai és marosvásárhelyi visszalépett. Az ünnepélyek tágas esernökében — meglehetősen gyér szamu közönség előtt — pontban 11 órakor kezdte meg a versenylőadások sorozatát a szegedi polgári dalárda. Utána következtek: Nyiregyháza, Temesvári gyárvaros, Komárom, Újvidék, Szeged, Kecskeméti, Szatmár-Németi, Győr, Makó, Debreczen, Marmaros-Sziget dalárdája. Ezek közül igazán szépen és nagy sikerrel csupán a debreczeni dalárda énekelt.

Délután 6 óra tájban már megtöltötte a közönség a nagytermet s türelmetlenül várta a verseny kezdetét. Első volt a miskolci daleregylet, utána jött a nagy-károlyi, Kecskeméti városi, ungvári, kassai régi, zombori kaszinó-egyleti, aradi, mezőtúri, egri dalárda; utóbbi 32 taggal jelent meg s szépen adta elő választott darabját és nagy külső sikert aratott, úgy hogy utána következő dalárdákra, mely előtt már a debreczeni, kassai és egri excelláltak, valóban nehéz feladat várt.

Kellemes meglepetés ért mindnyájunkat, mikor a gyönyörű zászló alatt a pódiumra vonuló dalárdát s a vezénylő pulpituson megjelenő derék karnagyot: Vári Jánost rokonszenvesen, lelkes éljenzessel fogadta a közönség. A győzelmi jelvényekkel díszített zászlót háromszor is meghajította a zászlótartó: ifj. Csapó János.

Síri csendben kezdte meg dalárdánk a Gaal Ferencz által megzenésített „Honfi-dal” előadását. A legszebb és legtisztább pianoval kezdtek: „Bened: multam, jelen s jövőm, Bened van mindennem. Oh hon, te verszerzte kincs, Te drága gyöngy nekem!” Már az első sor végén fortissimo jutott érvényre a maga teljében a kitünő, pári-ját ritkító bassus, melyhez hasonló nem hallottunk az egész versenyen. Érezhang, jeles dalártaik derekasan kitétek magukért, mesterien küzdöttek le a rendkívül complicált versenydarab óriási nehézségeit; értelmesen, tiszta kiejtéssel, sok műveléssel, teljes erővel és temperamentummal, művészi lendülettel és öntudatosan adták elő választott darabjukat, melynek nuanceirozását a maga teljességében érvényre juttatták. A friss, üde és tiszta tenorhangoknak szabatosan accompanezott a mély, erőteljes bassus, s a darab gyönyörű, ritmikus részleteit szép harmoniában domborította ki a kipróbált, jeles karmester által kitünően fegyverezett daloscsapat.

dani — felfedezték. Az említett francia lap egész ünnepélyes komolysággal körülbelül a következőleg kezdi cikkét: A magyar millenniumi kiállításnak legérdekesebb és leglátogatottabb pontja az indiai fakir, aki... stb. Mutatványul elég ennyi.

Páris két legelőkelőbb lapja a „Temps” és a „Figaro” azonban gyakran ír rólunk, és pedig hosszú cikkekben elismerő hangon.

A „Figaro” utóbbi számainak egyikében egy bécsi levél vona magára figyelmem. A „Figaro” bécsi levelezője hosszú levelet ír a csárvaró Bécs készülődéseiről. Miután a tervezett programot vázát leírja, a többiek között szóba hozza Erzsébet királynékat is. Nem idezem szóról-szóra, csak kivonatát adom az érdekes közleménynek. Ime: Erzsébet királyné — a levélíró császárnénak mondja mindenütt — valószínűleg nem igen vesz részt az ünnepélyeken. Mondják, hogy a császárné nem szereti Bécsben és a bécsieket. Idejének legnagyobb részét inkább Kofurban vagy kedvelt magyarjai közt tölti. Mondják, hogy ez a nehezletés már igen régi s valószínű, hogy 1866-ban, a porosz-osztrák háborúk idejében keletkezett. Már ekkor megtörtént egy alkalommal, hogy a császárné nem érezte magát biztonságban Bécsben és magyarjai közt keresett menedéket, mint hajdan Mária Terézia. Igy ír a bécsi tudósító.

Mintha nálunk is „mondanának” ilyeneket; én legálább úgy emlékszem.

A mig ilyen formán a párisi lapok csak foglalkoznak velünk, addig a vidék csak igen keveset vagy semmit sem tud rólunk. — Szomorúan tapasztaltam utközben, hogy sehol egy magyar kiállítási plakátot sem látok. Sem Svájcban, sem itt. Zürich, Luzern, Bern közönsége nem látta a mi hirdetésünket; a mig a moszkvai, berlini, genfi kiállítások plakátjai minden utcsarkon, minden állomásban és vendéglőben ott vannak, addig a mi kiállításunk plakátjainak nyoma sincs. Ugyanezt tapasztaltam Dijonban is. Sehol egy plakát sincs. Az említett városok plakátjai pedig mindenütt szembetűnnek. Nem tudnak itt a mi kiállításunkról. A kiállítás igazgatóságának irtam ez ügyben, nem tudom lesz-e eredménye.

Ha azonban itt nem is sokat tudnak rólunk, tudjuk mi, hogyan egy szép hazánk, a melynek párja nincs!

Mikor a darab utolsó versszakát énekeltek: „Óh szép világ, dicső világ, Magyarok édené! Derítsen rád örök napot A népek Istene!” annyi meleg érzést öntöttek hangjukba, hogy a közönséget ellenállhatlan erővel ragadták magukkal, s a hatás elementáris erővel nyilatkozott meg. A hallgatóság tombolt, éljenzett, tapsolt óriási lelkesedéssel, s négyezer hívta a dobogóra Váry János karnagyot, ki kétszer az óriási siker befolyása alatt boldogan mosolygó szerzővel: Gaal Ferenczcel karján jelent meg az emelvényen. A mester a fényes diadal érdemét egészen ráhárította a karnagyra és a háttérben büszkélkedő dalárdára, mely előtt ki is fejezte őszinte gratulációját és teljes elismerését. A darab szabatos, szép előadása a jury tagjaira is nagy hatást tett, s az egyik tag nyilatkozata szerint osztályozás esetén az egész verseny eredménye az, hogy a debreczeni, kassai, egri és rimaszombati dalárdákat illeti meg a babér.

A második csoport versenyt a zilahi, debreczeni munkás, szegszárdi és békés eszabai dalárda fejezték be.

A jury vasárnap délelőtt ült össze és miután díjak most nem voltak kitűzve, három fokozatban állapította meg a kitüntetések: I. *Kitüntető oklevél*, II. *dicsőítő oklevél* és III. *elismerő oklevél*. Abban megegyezett a jury, hogy az idei dalártaünnepélyen sok dalárda előadása magas művészi színvonalra emelkedett, s a mienket is ezek közé sorozták, melyek osztatlan elismerést és babért érdemelnek.

A kihirdetett eredmény szerint *Kitüntető díszoklevél* kapnak: debreczeni dalegylet, egri dalkör, győri ének- és zene-egylet, kassai régi dalegylet, kecskeméti dalárda, rimaszombati dalárda, szatmár-németi dalegylet, szegedi dalárda, szegszárdi dalárda, temesvári gyárvarosi dalkör.

Dicsőítő oklevél: aradi dalegylet, kecskeméti polg. dalkör, komáromi dalegyesület, makói dalárda, miskolci daleregylet, nagy-károlyi dalegyesület, nyiregyházi dalegylet, újvidéki dalárda, ungvári dalárda, zombori kaszinó-egyleti dalárda.

Elismerő oklevél: békés-eszabai iparos dalkör, debreczeni munkás-egylet dalköre, marmaros szigeti polgári dalkör, mezőtúri dalárda, szegedi polgári dalárda és zilahi dalkör.

Vasárnap délután az összhangversenyen a másfél-ezer dalos között résztvettek a miénk is s előmozdították a szép sikert, mely a második nap ünnepélyességét emelte. — Dél előtt a főváros vendégei voltak a vidéki dalegyesületek; a villásregelin, melyet a versenyzők tiszteletére rendeztek, egy csepp házi gazda sem volt látható, a figyelmetlenség és a fejetlenség botrányos volt. Erről különben jobb hallgatni, mert legfeljebb annyit írhatnánk, hogy a nemes főváros vidéken vehetne órákat a vendéglátás tudományából!

Minket leginkább jeles dalárdánk pompás sikere érdekel, mert ez a mostani dicsőség, melyet a fővárosban a millenniumis dalversenyen sok műveléssel bíró közönség előtt, s kipróbált nagy dalárdákkal szemben arattak, az eddigieket jóval felülmúlja, s dalárdánk büszke lehet rá!

Az érdem és elismerés egy nagy része a dalárda kiváló s páratlanul buzgó karnagyát: Váry Jánost, továbbá jeles és érdemes elnökét: Dr. Szabó Samut, ki a derék tisztikarral: Dr. Feres Samu igazgatóval, Percz Samu titkárral és Dr. Szabó Ároly pénztárnokkal együtt igen sokat fáradozott. Együttes erővel buzdították, lelkesítették dalosainkat; a szép eredményt igazolja a kedves emléket képező díszoklevél.

Bár e siker még jobban lelkesítené, ösztökélné dalárdánkat, s vágyakat keltene új meg új győzelemre!

Hirek és vegyesek.

Éljen a király! A legszeretettebb király, a magyarok dicsőségesen uralkodó apostoli királya, Ó Felsége I. Ferencz József f. hó 18-án ünnepelte születése napját. — Az ország általános lelkes ünnepébe belevegyült városunk és vármegyénk hálalmája is, hogy a gondviselés megtartotta jó királyunk drága életét, és a milliók imájába belevegyült városunk, vármegyénk közönségének az esdeklése is, hogy a mindenható nemzetünk boldogságára még sokáig éltesse a legalkotmányosabb magyar királyt. — Az ünnepség itt székvarosunkban azzal is kifejezést nyert, hogy a középületek mind nemzeti zászló ékesítette, és a kath. templomban *Verbár* Péter plebánus fényes segédlettel tartotta a hivatalos istentiszteletet, a melyen az összes hatóságok fejei és tagjai megjelentek. A hazafias ünnepnek méltó viszhangja a kiállítás: éljen a király!

Dalárdáink fogadtatása nem lehet oly fényes, mint azt siker esetén előre tervezgettük, s mint a hogy megérdemelné koszorus dalárdánk. És pedig azért nem lehet, mert a tagok legnagyobb része a kiállítás megtekintésére a fővárosban maradt s csak részletekben jön haza a testület. Ugy halljuk azonban, hogy a város előjárósága gondoskodni fog arról, hogy megérkezésük után méltón ünnepeljék a mi derék dalosainkat, kik városunknak újabb babért szereztek.

Színészet városunkban. Kunhegyi Miklós, jóhírű színigazgató, ki mint Bátorossy titkára régebben itt járt s közönségünk részéről rokonszenvesen fogadtattott, most a zombori állandó színház igazgatója, itt járt városunkban, hogy szeptemberben vagy októberben nagy és kiváló erőkből álló s zenekarral ellátott színtársulatát 4—5 hétig tartó saisonra idehozza. Most a társulat Salgó-Tarjánban működik a közönség pártfogása és teljes elismerése mellett. Nem tudjuk, milyen kilátásokkal biztatták a színigazgatót; úgy gondoljuk, hogy valami vérmes reményeket nem igen táplálhat a rimaszombati szereplés iránt, bár a mi közönségünk — valljuk meg — kiszámíthatatlan. Ha a társulat csakugyan olyan jó, a melynek mondják, négy hétig talán biztosítani lehetne megfelelő bérelt utján annak existenciáját. Erre nézve természetesen mozgalmat kellene indítani néhány megyei és városi notabilitásnak. A színügyi bizottság eszméje a Dobó itt időzése alatt újból felszínre került, időszerű volna most akcióba lépni!

Katonatiszti nevezések. Ó felsége a király f. hó 18-ikáról kelteve f. é szeptember hó 1-től számítandó ranggal hadapród tiszthelyettesekké nevezte ki a m. kir. honvédségi Ludovika Akadémia IV. évfolyamát végzett megyénk, illetve városunkból származó következő növendékeket: *Ruszkay Gyula, Hevesy Zoltán, Fábry Zoltán.*

Jótekonyczélú gyermek-előadás. Néhány derék iskolás gyermeknek az a dicséretes eszméje támadt, hogy — az iskolai szünetet változatossá akarván tenni, s azt valami okos dologra felhasználni, — szünetelőadást rendez. A jó eszme csakhamar megtestesült. F. hó 16-án a „Szarvas” vendéglő tágas udvari szobájában a lelkes kis csapat szép közönség előtt játszotta el a „Legjobb az egyenes út” és az „Év gyermekei” című gyermekecszindarabokat. Közben pedig Bródy Miksa „A légy” című monológot adta elő. A derék szereplők megérdemlik, hogy nevüket dicsérettel említsük meg: Lichtner Ilona, Péter Janka, Bródy Miksa, Krausz Arnold, Hoselitz Árpád, Braun Samu, Krausz Zoltán, Liebermann Samu. Az egész előadást nagyon ügyesen rendezte Kohn Ernő. A dicséret és elismerés annyival inkább megilleti az ügyes kis műkedvelőket, mert az előadás tiszta jövedelmét 4 frt 02 krt a Felvidéki magyar köznevelődési egylet millenniumis alapítványa javára szánták s át is adták szerkesztőségünknek beküldés végett. Midőn az átvételt e helyen nyugtázzuk, jelentjük azt is, hogy az összszegyet a F. M. K. E. ügyvivő titkári hivatalához elküldöttük. Ugy halljuk, hogy a derék kis csapat a sikeren buzdulva, újabb előadást akar még az iskolai szünet folyamán rendezni.

Banderisták képe. Megyei banderiumunk, mely a közgyűlésen vármegyénk törvényhatósága előtt teljes díszben bemutatkozott, ugyanakkor a községi iskola udvarán lóháton lefényképezette magát. Andrassy László helybeli jóhírű fényképész a szépen sorakozott banderistákról felvételt csinált, s a nagy csoportkép, dacára a kedvezőtlen időnek s a lovak türelmetlenségének, igen szépen sikerült. A fényképezési műteremben a kép — mint halljuk — megtekinthető.

Jótekonyczélú műkedvelői előadás. A Szakall-Madách Honkauró ő nagysága védnöksége alatt álló osgyáni „Madách-kör” saját könyvtára gyarapítására Os gyanban, 1896. augusztus hó 23-án Lusztig Farkas nagy vendégsége helyiségében jótekonyczélú műkedvelői színi előadást rendez, mely alkalommal színre kerül: *Nótás Kata*. Győry Vilmos eredeti népsziműve Helyiárok: Első hely 60 kr. — Második hely 40 kr. — Harmadik hely 20 kr. Kezdeté 7 és fél órakor. Jegyek előre válthatók Vajszada Antal pénztáros úrnál a postahivatalban. Este a pénztárnál. Felüfizetések köszönettel fogodtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Az előadást táncz követi.

Az új postaépület, mely a „Csurgó” mellett épül s a Deak Ferencz-utczának egyik díszét fogja képezni innet-tova teljesen elkészül és átadatik a használatnak. Az új épület igen csinos s a benne levő helyiségek igen tágasak, világosak, s a posta- és távirada-hivatal czelejainak teljesen megfelelők. Bizonyos, hogy az új épületnek nemcsak a nagyközönség, de maguk a postások is örvendeznek, mert tiszta, rendez hivatalos helyiségben lesznek elhelyezve s nem kell úgy szorongniok szűk helyen, mint eddig.

Hazafias járás. A rimaszécsi járás nemcsak szavakban ünnepli a millenniumot, hanem tettekben is igyekszik a millenniumi ünnepségekben részt venni. Lapunk hasábjain hosszú sorát jegyeztük fel már a legszebb hazafias ünnepségeknek, a melyek a járásban, annak községekben lefolytak. Tagadhatatlan az, hogy a kitünő közszellem dicséri fejét, Dráskóczy Lászlót, a ki nagyon sokat tesz arra, hogy járasa minél jobban részt vegyen minden hazafias mozgalomban. Kiváló érdemei közé tartozik az, hogy a millenniumi kiállításra július hóban mintegy 400 embert vezetett fel járásából. Ezt a szép hazafias expedíciót most megismétli s szeptember 3-án a járás lelkészeivel, tanítóival és jegyzőivel mintegy 500 kirándulót fog Budapestre vezetni. A vármegye közönsége őszinte rokonszennel viseltetik e szép mozgalom iránt, de lehetetlen, hogy bizonyos kíváncsisággal ne kérdezzük, hogy a többi járás nem tartotta érdemesnek csatlakozni a hazafias mozgalomhoz? De kivált a rimaszombati járás elmaradása méltó feltűnést kelt, s kérdjük, hogy e nagy járásban ninesen egy hazafias falu sem, a mely a megyei mozgalomban részt óhajtana venni, vajjon ezen járás tótjaiban nem volt erő hazafiságukat kimutatni vagy nem tudták megtalálni az utat a vezetés híján. Mi a bizalmat az egyes járásoknak előlegeztük, és valóban sajnáljuk, hogy csalódba kell letenni tollunkat. — De annál melegebb szível éltetjük a rimaszécs járás derék intelligentiáját, gazdáit és vezérét *Dráskóczy* Lászlót.

Nyilvános nyugtázás. A rimaszombati czipészifuság által a Kossuth-szobor javára, folyó évi augusztus hó 16-án rendezett tánczműveltség bevétele volt beléptidijkából és felüfizetésekből 36 frt 60 kr., kiadás volt 31 frt 40 kr., maradt 5 frt frt 20 kr., mely összeget illetékes helyére juttatta a rendezőség.

Tömeges fölrándulások a kiállításra. *Gömörvármegye* közönsége köréből, mint a P. H.-ban olvasuk — újabb nagy mozgalom indult meg arra nézve, hogy a kiállításra tömegesen ránduljanak föl. Rozsnyó városából tegnap éjjel külön vonaton mintegy 400-an jöttek a fővárosba; tüzoltók, iparosok, városi tanács, képviselőtestület s a polgárság kebeléből számosan. A vármegye érdemes főispánja, *Hámos* László, a tömeges fölrándulások szervezésében a járásbeli főszozolgabírók támogatásával nagy buzgalmat fejt ki; fáradozását előreláthatólag szép siker fogja koronázni.

Meghívó. Azon bizottság, mely feladatául tűzte ki, hogy az 1849. év július 6-án hősi halált halt *Hokky* István rozsnyói áldozó papnak, — ki kised esapatával a dernői völgyben állott a biztos halál élébe s az orosz lovasság által felkonezoltatott, — a szabadságharc ezen, bár kicsiny, de egyik leglélegyemelőbb epizódját megörökítendő, első sorban nyugvóhelyét Kraszna-Horka-Váralján síremlékkel jelöli meg, másodsorban Rozsnyó város főterén emléket állít feladata első részének megfelelően, a vértanu közadakozásból emelt síremlékét folyó évi aug. hó 20-án délután 3 órakor leplezi le a kr.-h.-váraljai temetőben, a mely ünnepségre a közönséget meghívja — hazafiai tisztelettel a Hokky-emlékszobor bizottság. — Az ünnepély sorrendje: 1. Szózat. Éneklő a közönség. 2. A síremlék átadása ünnepi beszéd kíséretében tartja: dr. Stropm Ignác. 3. A síremlék ünnepélyes átvétele Borbás György által 4. Hymnus. Éneklő a közönség.

Felhívás. Az egyesült prot. főgimnázium igazgatósága f. 1896. év augusztus hó 23-án d. u. 2 1/2 órakor a gimnázium tanács termében az 1896/7-ik tanév folyamán a tápintézet részére szükséges élelmi cikkekre árlejtést tart, felkéri ennélfogva mindazokat, kik ezen ár-

lejtésen megjelent óhajtanak, szíveskedjenek szóbeli vagy írásbeli ajánlataikat a mondott helyen és időben megtenni. — Az élelmi ezikkek mennyisége a tápintézetű növendékek számától függvényben, tájékozásul megemlítjük, miszerint az 1895/96. tanévben kiadott tápszerekért és pedig: 1) husért 2049 frt. 2) kenyérért 700 frt. 3) zsír és szalonnáért 370 frt. 4) liszt, só, eczet, rizs, stb. 250 forint. — Rimaszombat, 1896. év augusztus hó 17-én.
Az intézet igazgatósága.

Értesítő.

A rozsnói államilag segélyezett ág. hitv. ev. keleti főgimnázium hatalmas kötetből álló értesítőjét Oravec Mihály igazgató állította össze nagy gondnal. Az érdekes kötet legnagyobb részt — mintegy 180 oldalon — a főgimnázium részletes története tölti be; ezután a mult tanévről szóló jelentés következik. A tanestületnek 13 tagja van. A feldolgozott tananyag és az órarend után a főgimnázium veszteségeiről emlékezik meg az értesítő: Kramaresch Károly és Raffay János, az intézet két érdemes osztalpa dől ki a mult tanévben; emléküket kegyelettel őrzi a főgimnázium. A tanév történetében különös fontosságú esemény nem fordult elő. Az ifjuság szépen sikerült millenárius ünnepélyt rendezett. Az intézetben a vallásérkölesi és hazafias érzelmeket sok gondnal istápolták. A tanulók magaviselete általában jó volt; egészség állapotuk pedig kedvező. Az ifjuság kebelében fennálló önképző-, dal-, zene-, gyorsíró- és tornakör az idén is szép tevékenységet fejtett ki, ösztöndíjak és segélyezés ezimén mintegy 1616 frtot adott az intézet. Az idei érettségi vizsgálaton jelentkezett 30 tanuló, szóbelit tett: 29; ezek közül visszavetett: 7; jeles lett: 2; valószínűleg Galló István és Schwartz Bertalan, mert ezek voltak a VIII-ik osztályban a legjobb tanulók. (Megérdemelték volna, hogy az érettségi vizsgálatról szóló beszámolóban nevük megemlíttessék). Az ifjuság érdemsorozataiból látjuk, hogy az I-ső osztályban nem volt jeles növendék sem a másodikban. Harmadikban: Weitzner-hoffer G; IV-ikben: Hritz Kálmán, Krausz Soma, Lersch Ernő, Markó János és Pösch Dezső; VI-ikben senki; VII-ikben: Kameniczky A. és VIII-ikben a már fent említettek. A terjedelmes kötet végén a jövő tanévre vonatkozó tudnivalók foglaltatnak.

Értesítés

a rimaszombati egy. prot. főgymnasium 1896-97. tanévét illetőleg.
1. A rimaszombati egyesült protest. főgymnasiumban a tanév szeptember 1-én kezdődik.
2. A javító és pótló vizsgálatok ezt megelőzőleg augusztus 28-29-ik napján tartatnak meg.
3. Beiratások lesznek szeptember 1-4 napján; 5-én a tanév ünnepélyes megnyitása, 7-én kezdődik a rendszer tanítás.
4. A beiratásnál minden tanuló tartozik:
a) atyjával vagy helyettesével megjelenni;
b) fölvételhez a mult évi iskolai bizonyítványát — a középiskolai „Rendtartás” 5. §-a értelmében — a keresztlevelet, illetőleg születési bizonyítványt, ugyszintén — a 12-ik életéven felül levők — az újraoltási bizonyítványt bemutatni;
c) az iskolai díjakat lefizetni, u. m. az első félévi tandíjt 11 frt, fölvételi díjt 1 frt, iskolai alapra 1 frt és a bizonyítvány-, bélyeg- és könyvtárlételek fejében 1 frt 50 krt és az országos tanári nyugdíjalapra (1894 XXVII. t.-cz 3. §. c.) 3 frtot, összesen 17 frt 50 krt; ezeken felül a róm. kath. növendékek vallástandij fejében 2 frt 50 krt, az izraeliták iskolai alapra külön 1 frtot; a második félévben pedig (február első tíz napján) tandíj 12 frt; ezen kívül a róm. kath. vallástandij fejében 2 frt 50 krt; az izr. tanulók iskolai alapra 1 frt pontosan a questornál kifizetendő;
d) a tápintézetbe lépők fölvételkor a tápdíjak felét kötelesek az ephorsnál lefizetni; másik fele február hó első napjaiban befizetendő. Egész évi ebéd-díj 32 frt, vacsora-díj 20 frt. evészközök használataért egész tanévre 40 kr.
5. Gymnasiumi tanulók csak az igazgató helybenhagyása mellett fogadhatnak szállást, annyival inkább, mert egyedül azon szállások lesznek jogosítva tanulók elfogadására, kiknek lakásuk előzetesen megvizsgálva, ugy egészségi, mint erkölcsi tekintetben kifogástalan. Megjegyzendő, hogy azon helyekről, melyek ellen akár a kellő felügyelet és gondozás hiánya, akár egyéb elfogadható okok miatt kifogást tesznek, a tanulók évközben is szállást cserélhetnek. Ezért ajánljuk a szülőknek és gyámoknak, hogy ez irányban fiaik érdekében magukat az igazgatóság által tájékoztassák.
6. Minden tanuló az első (karácsonykor) és második (thúsvét-kör) időszak végén „Értesítő” kap, melyet a szülők vagy gyámok sajátkezűleg aláírnak. Ezzel tudomást vesznek fiaik erkölcsi magaviseletéről, tanulmányi előhaladásáról. Az „Értesítő” ezután 30 nap alatt az osztályfőnöknek bemutatandó.
7. A menyében mélt. és főtiszt. Zelenka Pál püspök ur főgymnasiumunkba rendelte az idén a javító és pótló érettségi vizsgálatok megtartását, figyelemztetjük az érdekelteket: hogy a szept. 1-5. napján tartandó írásbeli, 14-15. napján pedig a szóbeli érettségi vizsgálaton pontosan megjelenjenek.
8. Végül értesítjük az illetőket, hogy a tápintézetbe járó tanulók szállást mosással, fűtéssel és reggelivel együtt havonként fizetendő 5-8 forintért megbízható h. zaknál kapnak; teljes ellátásért (koszt) pedig igényekhez képest 16 frttól 35 frtig fizetnek egyes családoknak.
Részletesebb felvilágosítást egyébként szívesen ad Rimaszombat, 1896. aug. 15.
Az igazgatóság.

Tudnivalók

a dobsinai állami polgári iskola 1896/7. tanév megkezdését illetőleg.
A dobsinai állami polgári iskolában az 1896/7. tanévvél megnyitják a hatodik osztályt.
A beiratások szeptember első négy napján lesznek. Szegény tanulók tankönyvekkel segélyeztetnek, ha ezért legkésőbb augusztus 25-éig helyegtelen kérvényben folyamodnak. A kérvények a segélyezőegyesület választmányára czimezendők és az igazgatónál nyújtandók be. A folyamodvány szegénységi bizonyítvánnyal szerelendő föl.
A gimnáziumba készülők kedvéért az alsó négy osztályban a latin nyelv rendszeresen tanítatik.
A reáliskolába készüők évi 10 frt tandíj fizetése mellett a francia nyelvből nyernek oktatást.
A polgári iskola hatodik osztályát sikeresen bevégző tanuló alkalmazást nyerhet számos köztisztviselői pályán, ha pedig tovább óhajt tanulni, beléphet valamely hazai felső gazdasági tanintézetbe (Kassa, Keszthely, Debreczen, és Kolozsmonostor) vagy pedig a budapesti állatorvosi akadémiába.
A beiratáskor a következő iskolai illetékek fizetendők: 1. Tandíj, — beleértve a latin nyelv tanítását is, 6 frt. 2. Beiratási díj az ifjusági könyvtárra 50 kr. 3. Értesítő díja és nyugdíjilleték 55 kr., összesen: 7 forint 05 krajczár.
Tisztességes német polgári családoknál havi 12 forintnyi és magasabb díj fizetése mellett teljes ellátás biztosítható.
Tudakozódásokra azonnal és készségesen válaszolok. Dobsinán, 1896. augusztus hó 12-én.
Röczey István, igazgató.

Hivatalos közlemények.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől.

Árlejtési hirdetmény.

1020. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, továbbá a rimaszombati kir. járásbíró, kir. ügyészség és a felügyelete alatti fogház részére az 1897. évben szükségelt mintegy 751 köbméter eser vagy bükk első osztályu hasábos tüzi fának árlejtés utáni beszerzésére határidőül folyó évi szeptember 21-ik napjának délelőtti 9 órájára tüzetik ki, melyre a vállalkozni kívánók 200 forint bánatpénzzel ellátva, a rimaszombati kir. törvényszék elnöki irodájában — hol az árlejtés fog megtartatni — megtekinthetők.
A szerződési feltételek ugyanott addig is megtekinthetők.
A bánatpénzből 100 forint a kir. törvényszék és kir. járásbíró, — 100 forint pedig a kir. ügyészség és a felügyelete alatti fogház részére szükségelt fameny-nyiség szállításának biztosításul szolgáland.

Rimaszombat, 1896. évi augusztus hó 9-én.

Dr. Hányi Győző, kir. ügyész. **Kubinyi Aladár,** kir. törvényszéki elnök.

A rimaszombati kir. törvényszék elnökétől

Árlejtési hirdetmény.

1021. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék elhelyezésére szolgáló épület folyosóinak, továbbá a rimaszombati kir. járásbíró, kir. ügyészség és a felügyelete alatti fogháznak 1897 évi világításához szükségelt mintegy 1730 kilogram köölaj szállításának biztosítására a rimaszombati kir. törvényszék elnöki irodájában tartandó árlejtés határnapjánul folyó évi szeptember hó 21-ik napjának délelőtti 10 órája tüzetik ki, — melyre a vállalkozni kívánók 40 forint bánatpénzzel ellátva oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az árlejtési feltételek addig is a rimaszombati kir. törvényszék elnöki irodájában megtekinthetők; ugyanott az árlejtési napjáig 50 kros bélyeg iven irt ajánlatok is elfogadtatnak.
Rimaszombat, 1896. évi augusztus hó 9-én.

Dr. Hányi Győző, kir. ügyész. **Kubinyi Aladár,** kir. törvényszéki elnök.

Felelős szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

Magán-hirdetések.

Hamisított fekete selyem. Egessünk el egy kis mintát a venni szándékoló selyemből, és a hamisítás rögtön kiderül. Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepodörödik s csakhamar kialszik, maga után csak egy barna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsíros színű-szállomás lesz és könnyen török) lassan, tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telítetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem podörödik, csak meggörbül. Ha a valódi selyem hamuját össze nyomjuk, elporzik a hamisítványé nem. **Henneberg G. (cs. és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben,** hához szállítva postabér és vámmentesen szívesen küld barkinek is mintákat, akár egyes öltönyhöz való akár egész végeket valódi selyem szöveteiből. Svájcba czimzett levelekre 10 kros, és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

KOHN ADOLF

déli-gyümölcs és fűszer-kereskedése
RIMASZOMBAT, Fötér.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy ez idén is több hazai kiváló szőlőtermelővel léptem összeköttetésbe, s a termésüket megvásároltam. Így abban a kellemes helyzetben leszek, hogy a közönségnek a legkiválóbb **fajszőllőt** árusíthatom el. Üzletemben már most is kapható jó minőségű, **izletes és zamatos fehér korai madelain szőlő — kilogramja 36 kr., —** néhány nap múlva érkezik a szintén kitünő **Oporto-fajszőllő** és később a **legfinomabb Chasselac-fajszőllővel** szolgáló vevőimnek, kiknek teljes megelégedését az üzletemben elarusított egyéb ezikkek: **fűszer- és csemegeárunk jó minőségével s pontos kiszolgáltatásával és a jutányos árakkal** kiérdemelni mindig főczélem és őszinte óhajtam!
Rimaszombat, 1896. augusztus hó.

KOHN ADOLF.

Kesztyűk, harisnyák, nyakkendők és esőernyők minden kivitelben.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy személyes be-
vásárlási utamról visszatérve, raktáromra már a legujabb divat újdonságok megérkeztek. U. m. „**Haute Nouve**” kül- és belföldi női ruhakelmék a legujabb selymek, díszek, pelüsek és bársonyok, az őszi idényre való dús választékban **női felöltők, jaquetok, gyermek és leány köpenyekben, blusok és costumok legujabb divat szerint. — Szőnyegek, függönyök, ágyterítők, asztal és fehérműekben** dús választékban, ugy **rövid és szövött árúban, nagy raktár női-, férfi- és gyermek-czipőkben.**

Midőn erre a n. é. közönség b. figyelmét felhívom, egyuttal biztosítom jutányos, pontos és lelkiismeretes kiszolgálásról, kéri fogom erről a n. é. közönséget személyesen teljes tisztelettel

GLÜCKSTHAL MÓR,

Rimaszombat, Fötér.

1-2

Menyasszonyi kelengyék. — Dús választék női-, fiu- és leány kész fehér néműekben.

Hirdetmény.

264. sz. — Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. bíróság 1896. évi végzése következtében **Dr. Cziner Miksa** ügyvéd által képviselt **Kertész Gábor** javára **Stolkovics László** ellen 130 frt s. jár erejéig 1896. évi június hó 27-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 720 frtra becsült szarvasmarhák, lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. bíróságnak 2209. 1896. számú végzése folytán 130 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi február hó 24 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 48 frt 45 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Alsó-Hangonyon, alperes lakásán leendő eszközzésére **1896. évi augusztus hó 31-ik napjának d. e. 10 órája** határidőül kütüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Rimaszécs, 1896. évi augusztus hó 11-én.

Kovács Géza, kir. bír. végrehajtó.

Valódi borok.

1885-1886. évi kitünő, nehéz, fehér és vörös Gyöngyös-Visonta vidéki borok megrendelhetők **dr. Borhy László** nagybírtokos **gyöngyösi** (Hevesmegye) **pinceszészetéből,** 56 literen felül, ára egy hektónak 40-50 frtig, vasúthoz szállítva, hordók külön árban.

Valódiság és tisztaságért fenti tulajdonos kezeskedik.

Hirdetmény.

A rozsnói püspökség tulajdonát képező, Gömörmegyében fekvő, sajo-püski-i és velkenyei jól berendezett **két vízi-malom**

1897-iki január hó 1-étől számitandó 3 évre, f. évi szeptember 7-ik napján a sajo-püspöki-i uradalmi kasznári hivatal irodájában d. e. 10 órakor tartandó nyilvános árverésen fog bérbeadatni.

Az árverés előtt 200 és 100 frttal terhelt ajánlatok is benyújthatók.

Az árverési feltételek Rozsnyón az igazgatói és Sajó-Püspökiben a kasznári hivatal irodájában megtekinthetők.

Rozsnyón, 1896. augusztus 18-án.

Fábián Ferencz,

1-3 püspökuradalmi jószágigazgató.

Eladó ház

Jolsván a Zólyomi-utcában egy ház a hozzátartozó melléképületekkel s nagy tágas kerttel örök áron eladó.

Bővebb feltételek a tulajdonos nő-nél özvegy **Bodiczky Márknénál** tudhatók meg. 2-3

Legujabb női- és uri kalapok.

Kachmer és selyem paplanok minden színben.

Hirdetmény.

470. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az egri kir. járásbíró 1896. évi 7183. számú végzése következtében **Dr. Cziner Miksa** ügyvéd által képviselt **Grünbaum Ignác** javára **özv. Bakos Pálné** ellen 88 frt 50 kr. s jár. erejéig foganasított kielégítési végrehajtás útján felül foglalt és 1023 frt 26 kr-ra becsült házi butorok, borok, ser és egyéb ital neműek, szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. bíróság 3563. végzése folytán 88 frt 50 kr. tőkekövetelés, ennek 1895. évi december hó 31. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 33 frt 79 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Tiszolczon az alperes lakásán leendő eszközésére **1896. év aug. hó 24-ik** napjának d. u. 1 órája határidőül kintetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Rimaszombat, 1896. évi augusztus hó 12.

Gasko, kir. jbir. végrehajtó.

Szülők figyelmébe.

Egy, esetleg két kisebb 1—2 gymn. oszt. belüli fiu **teljes ellátásra** felvétetik **özv. Stelkovich Istvánnánál Rimaszombatban.**

Hirdetmény.

390. sz. — Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1894. évi 493. számú végzése következtében **Institúrisz Endre** ügyvéd által képviselt **Bródy Bertalan** javára **Koch József** ellen 400 frt — kr. s jár. erejéig foganasított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 614 frt 55 kr-ra becsült házi butorok, italneműek, egyébből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. járásbíró 2470/1896. számú végzése folytán 400 frt — kr. tőkekövetelés, ennek 1894-ik évi január hó 20. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 31 frt 97 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Rimaszombatban alperes lakásán leendő eszközésére **1896. évi szept. hó 3-ik napjának d. u. 3 órája** határidőül kintetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Rimaszombat, 1896. évi augusztus hó 13-án.

Gasko, kir. jbir. végrehajtó.

Jelzálogkölesönöket

földbirtokra 3½%, házakra 4½%, másnemű ingatlanokra 5% mellett

legmagasabb

összegekben ajánlunk.

E kölesönök konvertálásánál helyeg- és illetékmentes segítséget élveznek.

Erdő kihasználások, birtok-parezellázások átvétele.

Birtokok szövetkezeteknek hosszú lefizetési tartamra eladatnak.

„MAGYAR LLOYD“

közgazdasági vállalat,

Budapest, Király-utca 70. sz.

Tekintettel a közeledő vetési időre van szerencsénk ajánlani szavatolt tisztaságu (a csehországi Thomasművekből eredő)

a legmagasabb díjakkal kitüntetett

Thomasfoszfátlisztet

szavatolt 15—20% citrátban oldható foszforsav tartalommal és 85—100% porfinomsággal.

Felülmulhatatlan minden talajra alkalmas trágyaszor különösen sovány talajok javítására, hitünö hatású az összes gabonafélék, káposzta és olajnövények, lóhere és lucerna, szőlő, konyó és kerti veteményekre, kiváltképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsavtrágya, tekintettel hatásának tartósságára felülmulja az összes szuperfoszfátokat.

A citrátban oldható foszforsav tartalomért szavatosságot vállalunk, netán hiányzó mennyiséget megtérítünk. — Árjajánlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felvilágosítással a legkészségesebben szolgál

a csehországi Thomasművek eladási irodájának vezérképviselője

a magyar korona országainak területén

KALMÁR VILMOS, Budapest, Erzsébet-körut 34-ik szám.

Pártoljuk a kitünö hatású erdélyi ásványvizeket!

Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület ásványvizei.

2-10

„Livia“

forrás-viz. HAZAI SELTERS!
2 liter 29 kr., 1 liter 20 kr., ½ liter 15 kr.

Egyetlen élvezeti

VASAS-VIZ.

„Széchenyi“

2 liter 30 kr., 1 liter 21 kr., ½ lit. 16 kr.

Orvosi vélemények szerint a legkitünöbb ásványvizek.

Az „Erdélyrészi Kárpát-Egyesület“ országos ásványviz-raktára: BUDAPEST, Aradi-u. 58. Telefonnál csak a szám: 25-15 kérendő.

Kapható Rimaszombatban: **Heksch Bertalannál** és Jánosiban: **Krausz Simonnál.**

Kapható mindenütt. — A jövedelem jótékony célra megy.

Zongora

igen jutányos áron eladó.

Likér, 1896. augusztus 16-án.

Füzesi Márton.

Kiadó lakás.

Két szobás lakás hozzátartozó helyiségekkel, — a szobák külön butorozva is kiadók. — esetleg teljes ellátás is kapható: Rimaszombat, Ferenczy-utca 12. szám alatt

2-2

Mélyen tisztelt háziasszony!

Kérjük a kitünö velimi világkávét megkísérteni!

a VELIMI

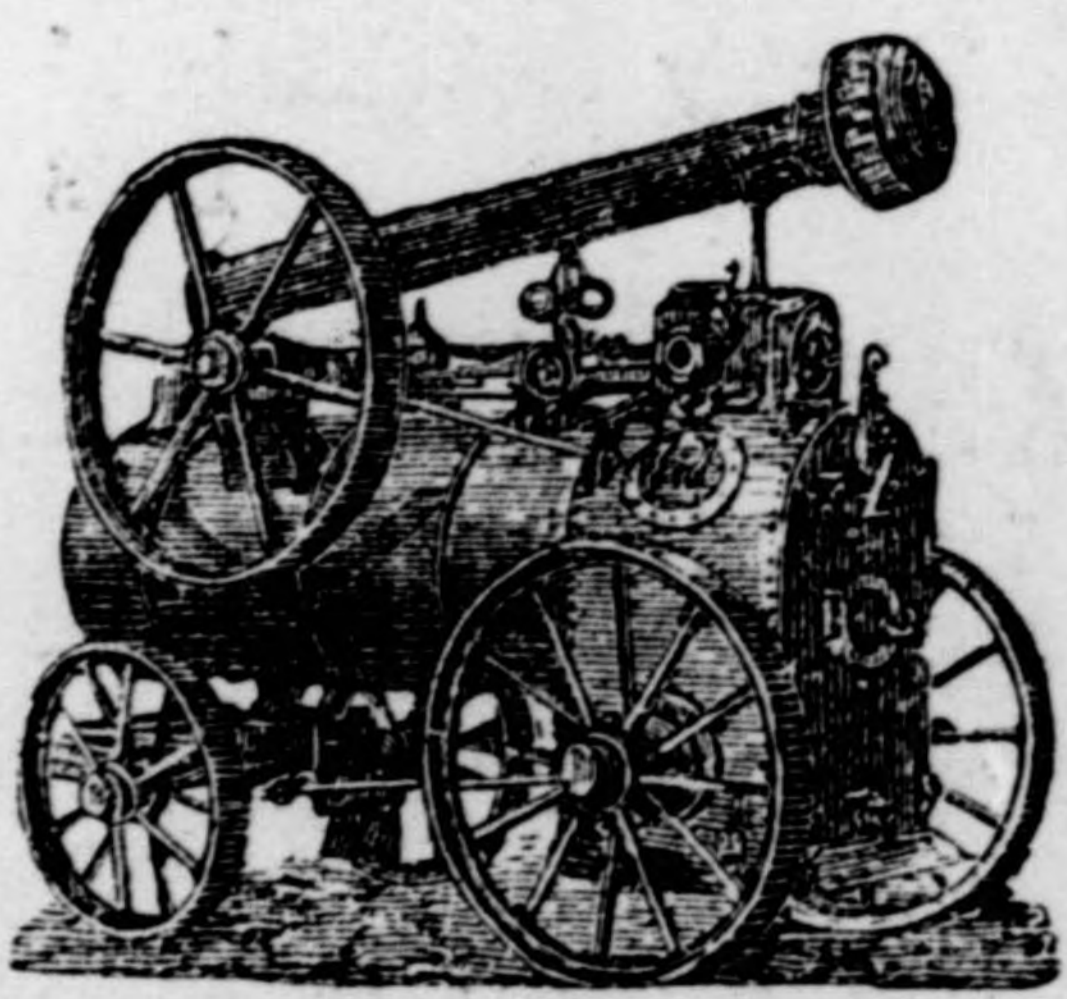
VILÁG-KÁVÉ

2-3

válogatott cigóri-gyökérből készült legjobb pótkávé, a kávénak gyönyörű színt és kitünö zamatot kölcsönöz. Jóság és takarékoság tekintetében az összes pótkávét felülmulja, minek folytán rövid idő alatt a tisztelt magyar háziasszonyok kedvencz pótkávéja lett.

A Velimi világ-kávé ½, ¼, ⅓, ⅕ és ⅙ kilós szivárványszínű fadobozokban és ⅙, ⅛, ⅒, ⅓, ⅔, ⅕, ⅖, ⅗, ⅘, ⅙, ⅚, ⅞, ⅞ kilós szivárványszínű csomagokban készül. Védjegyünk 2 angyal és egy globus.

A velimi világ-kávé kapható minden jobb fűszerüzletben.

Alapítottatott 1863. évben.

LESZIH MIKSA UTÓDAI SZILÁGYI és DISKANT

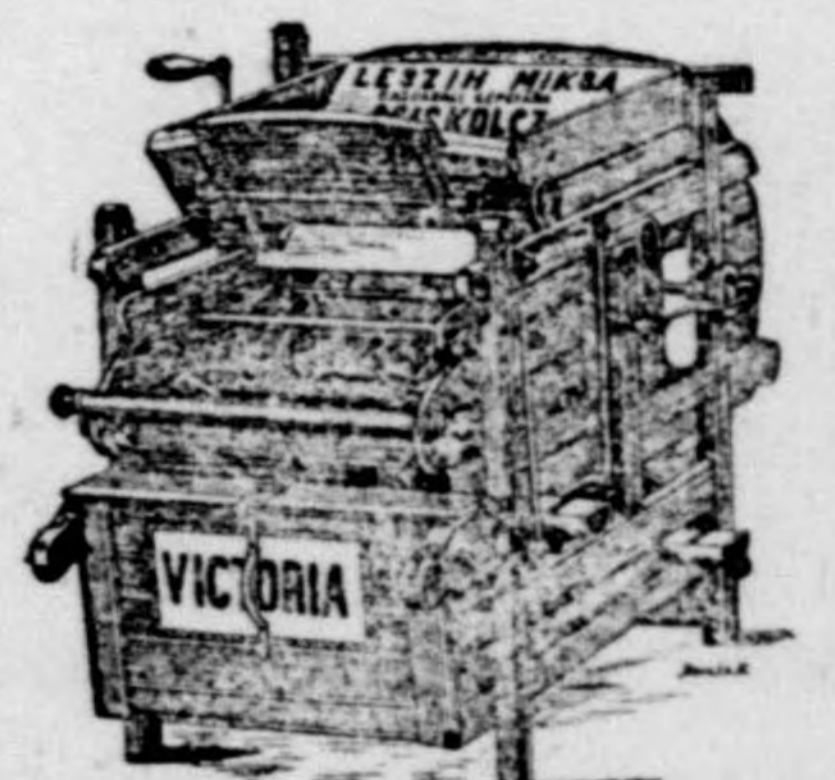
gazdasági

gépgyára és gépraktára

MISKOLCZON, Zsolczi-kapu, Leszih-féle ház.

Alapítottatott 1863. évben.

Szab. Leszih-féle

VIKTORIA terményrostos

Ajánlja különféle nagyságu m. kir. szab. LESZIH-féle

„VIKTORIA“

terményrostait, kombinálva zsákoló-készülékkel vagy pedig a nélkül,

2-3

kitünö esélőgépeit, vetőgépet, szecsavágó, repavágó, kukoriczamorzsoló, konkolyválasztó, egyszerű, valamint könyökszerkezettü borsajtóit, kütszivattyuit stb.

Szakszerű külföldi s hazai jeles telepeken szerzett tapasztalataink folytán s közvetlen saját vezetésünk alatt készítünk és elvállalunk mindennemű gyári berendezést. mű- és sima őrlésü malmok felszerelését, hengerek, turbinák, gőzgépek, petroleum-, gőz- és gázmotorok, villanyvilágítás, erőátvitel, telefon, szobacsengő, villámhárító, fürdőszobák, vízvezeték s angol closetek berendezését, tűzmentes pénzszekrények készítését és javítását, amerikai northon-kutak leverését, malomhengerek rovátkolását stb.

Raktáron tartunk különféle géprezeket, gépszíjjat, gépolajat, parkét-viaszkot stb. garantirozott minőségben.

Ugy az építő s építetü uraknak ajánljuk raktárunkon lévö **Dunkel V. K.** kassai magy. kir. szab. **parquettgyár** s a Felsőmagyarországi építk. részv. társ. kassai **keramitgyár** készítményeit kitünö minőségben. — Számos rendelést kérünk s árjegyzékkel készséggel szolgálunk:

LESZIH MIKSA UTÓDAI SZILÁGYI és DISKANT,

gazd. gépgyára és gépraktára.

➔ Egészséges fiuk, jó családból, tanoncuzul elfogadtatnak. ➔